

Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie stawek adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania medycznych zawodów regulowanych

Jednostka redakcyjna	JEDNOSTKA ZGLASZAJĄCA	TREŚĆ UWAGI	STANOWISKO MZ UZASADNIENIE
§ 1	Federacja Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej	Zgodnie z § 1 rozporządzenie określa ... sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego itd. Sposób ten został określony w § 8 ust. 3 – gdzie wysokość opłaty wnioskodawcy określana jest przez jednostkę ochrony zdrowia, indywidualnie, na podstawie kosztów rzeczywistych z uwzględnieniem wynagrodzenia opiekuna stażu adaptacyjnego oraz wydatków organizacyjno-technicznych. Może to doprowadzić do dużych różnic w wykazywanych kosztach, a przez to wpłynąć m. in. liczbę wnioskodawców, wybierających najtańsze oferty.	
§ 1	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	Proponuję uzupełnienie zapisu § 1 o informację, że regulacja ta dotyczy konkretnej grupy – obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, w rozumieniu art. 1 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 ustawy z 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Proponuję, aby w § 1 lub 2 zostały wymienione zawody, do których odnosi się przedmiotowe rozporządzenie, np. § 2 pkt 8 „medycznych zawodach regulowanych – oznacza to zawody regulowane: ... ” albo „... określone w ustawie o niektórych zawodach medycznych”.	
§ 1	Rządowe Centrum Legislacji	Określony w § 1 projektu przedmiot rozporządzenia należy uzupełnić wskazując, że dotyczy on odbywania stażu adaptacyjnego albo przeprowadzania testu umiejętności „w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania medycznych zawodów regulowanych:.	
§ 2	Centrum Egzaminów Medycznych	W § 2 po pkt. 7 dodaje się pkt. 8 w brzmieniu: „8) CEM – oznacza to Centrum Egzaminów Medycznych w Łodzi.”; Zmiana redakcyjno-techniczna mogłaby ona znaleźć się w pkt. 8 paragrafu 2. CEM występuje wielokrotnie w przedmiotowym projekcie, stąd też wydaje się pożądanym objaśnienie tego skrótu już we wstępnej części rozporządzenia.	

		<p>w § 2 proponuje się:</p> <p>a) pkt 2 nadać brzmienie:</p> <p>„2) ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentystry - oznacza to ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857)”;</p> <p>b) odpowiednio zmienić numerację pozostałych punktów;</p>	
§ 2	Naczelna Rada Lekarska	<p>Zgodnie z §2 pkt 6 projektu rozporządzenia organem prowadzącym postępowanie, które będzie regulowane normami zawartymi w projekcie jest minister właściwy do spraw zdrowia. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 4a ust 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych organ lub jednostkę organizacyjną podległą temu ministrowi, organ samorządu zawodowego, organizację gospodarczą lub organ rejestrowy – proponuje się zatem rozważenie uwzględnienia w treści przepisu § 2 pkt 6 możliwości zaistnienia przedstawionej sytuacji i zawarcie w nim stosownego odesłania do art. 4a ust. 3 ustawy o działach administracji rządowej.</p>	
§ 2	Rządowe Centrum Legislacji		
§ 3	Centrum Medyczne Kształcenia Podiplomowego	<p>W § 3 ust. 1 określenie organu prowadzącego postępowanie.</p>	
§ 3	Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego	<p>Zmodyfikować treść § 3 ust. 1 w sposób, który uwzględnia przewidzianą art. 14 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 63, poz. 394) konieczność sprawdzenia przed skierowaniem wnioskodawcy na staż lub test, czy i w jakim stopniu jego doświadczenie zawodowe wyrównało zasadnicze różnice w kształceniu lub szkoleniu:</p> <p>„§ 3. 1. Organ prowadzący postępowanie wydaje postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, po sprawdzeniu, czy wiedza i umiejętności nabyte przez wnioskodawcę podczas zdobywania doświadczenia zawodowego mogą wyrównać w całości lub w części zasadnicze różnice w kształceniu lub szkoleniu. W postanowieniu określa się długość stażu adaptacyjnego oraz różnice programowe, których uzupełnienie jest niezbędne do uzyskania decyzji o uznaniu kwalifikacji, a także wyznacza się wnioskodawcy termin do dokonania wyboru środka kompensacyjnego.”</p>	

	<p>Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji</p>	<p>W projekcie § 3 ww. rozporządzenia projektodawca określa warunki, jakie muszą być spełnione, aby wnioskodawca mógł odbyć staż adaptacyjny albo przystąpić do testu umiejętności. Do tych warunków należy: wydanie postanowienia o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności oraz pisemna informacja wnioskodawcy o dokonanym wyborze. Należy rozważyć możliwość uzupełnienia tych warunków o obowiązek złożenia przez wnioskodawcę wniosku z prośbą o wydanie ww. postanowienia oraz możliwość określenia wzoru tego wniosku. Uzupełnienie § 3 w tym zakresie, ułatwi organom prowadzącym postępowanie pozyskiwanie niezbędnych informacji do wydania postanowienia o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności</p>	
<p>§ 3</p>	<p>Minister Infrastruktury</p>	<p>Proponuję następującą zmianę zapisu § 3 ust. 3: „3. Staż adaptacyjny lub test umiejętności przeprowadza się odrębnie dla każdego zawodu medycznego.”.</p>	
<p>§ 3</p>	<p>Naczelna Rada Lekarska</p>	<p>w § 3 proponuje się:</p> <p>a) wprowadzić nowy ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. W przypadku lekarza lub lekarza dentysty, o którym mowa w art. 5c oraz 16b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, organ prowadzący postępowanie może wyłączyć uprawnienie wnioskodawcy do dokonania wyboru środka kompensacyjnego i wydać postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności ze wskazaniem środka kompensacyjnego.”.</p> <p>b) dotychczasowy ust. 3 oznaczyć jako ust. 4;</p>	
<p>§ 4</p>	<p>Urząd Komisji Europejskiej</p>	<p>W Biuletynie Informacji Publicznej mogłyby znaleźć się również przykłady testów umiejętności, a także informacje o jednostkach, w których mogą być odbywane staże adaptacyjne.</p>	
<p>§ 4</p>	<p>Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego</p>	<p>W odniesieniu do § 4 pragniemy zwrócić uwagę, że zgodnie z przyjętą dobrą praktyką w państwach członkowskich Unii Europejskiej wnioskodawcy należałoby udostępnić przykładowe testy umiejętności oraz wykaz literatury (jeżeli taka literatura jest dostępna), która pozwoli uzupełnić brakującą wiedzę niezbędną do wykonywania danego zawodu w Polsce. BIP, w naszej opinii, jest dobrym miejscem do wykorzystania w tym zakresie.</p>	

§ 5	Naczelna Rada Lekarska	<p>projektowana treść § 5 proponuje się oznaczyć jako ust. 1 i dodać po nim ust. 2 i 3 w brzmieniu:</p> <p>„2. W przypadku lekarza lub lekarza dentystry, o którym mowa w art. 5c ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, staż adaptacyjny jest odbywany w jednostkach ochrony zdrowia uprawnionych do prowadzenia stażu podyplomowego lekarza lub lekarza dentystry na podstawie odrębnych przepisów.</p> <p>3. W przypadku lekarza lub lekarza dentystry, o którym mowa w art. 16b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, staż adaptacyjny jest odbywany w jednostkach ochrony zdrowia uprawnionych do prowadzenia szkolenia specjalizacyjnego w danej dziedzinie medycyny na podstawie odrębnych przepisów.”</p>	
§ 6	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	W § 6 pkt 2 projektu rozporządzenia wyraz „długość” należy zastąpić wyrazem „okres”.	
§ 6 pkt 3	Federacja Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej	W brzmieniu § 6 pkt 3 powinno być – „program stażu adaptacyjnego uwzględniający różnice programowe o których mowa w § 3 ust. 1”.	
§ 6	Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego	W odniesieniu do opisaney w § 6 i 7 procedury związanej z wyborem jednostki, w której ma się odbyć staż adaptacyjny należałoby zauważyć, że w ww. przepisów nie wynika bezpośrednio, iż wnioskodawca może wybrać jednostkę, w której chce odbywać staż, mimo że o możliwości wyboru jest mowa w uzasadnieniu do projektu, na początku piątego akapitu. W naszej opinii, zgodnie z dobrą praktyką w państwach członkowskich UE, wnioskodawca powinien mieć możliwość wyboru jednostki, zaś w przypadku, gdy ma z tym trudności, organ właściwy powinien wskazać miejsce w którym może być odbyty staż.	
§ 7	Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego	Jak wyżej	
§ 7	Urząd Komitetu Integracji Europejskiej	Projekt nie reguluje sytuacji, gdy wnioskodawcy nie uda się znaleźć jednostki ochrony zdrowia, a więc nikt nie zobowiąże się do nawiązania z nim stosunku	

		prawnego w celu odbycia stażu. W takiej sytuacji organ issuingi w zakresie uznawania kwalifikacji ma obowiązek wyznaczenia miejsca odbywania stażu.
§ 7	Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego	W § 7 należy określić do kogo wnioskodawca ma złożyć dokument.
§ 7	Minister Edukacji Narodowej	Niejasny wydaje się cel rozwiązania proponowanego w § 7, zgodnie z którym na wnioskodawcę nakłada się obowiązek dostarczenia organowi prowadzącemu postępowanie dokumentu zawierającego „zobowiązanie” jednostki ochrony zdrowia do zawarcia z wnioskodawcą umowy cywilnoprawnej lub umowy o pracę. Skoro jednostka ochrony zdrowia wyznaczona w skierowaniu przez organ prowadzący postępowanie może nie zobowiązać się do przyjęcia wnioskodawcy na staż adaptacyjny, jaki jest cel wystawiania wnioskodawcy skierowania?
§ 7	Naczelna Rada Lekarska	w § 7 i 9 proponuje się wykreślić możliwość odbywania stażu adaptacyjnego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony w celu odbycia stażu adaptacyjnego. Uzasadnienie: Przepisy § 7 i 9 projektu rozporządzenia przewidują, że staż adaptacyjny może być odbywany na podstawie umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej; jednocześnie zaś w § 8 ust. 1 tego projektu przewiduje się, że wnioskodawca wnosi opłatę z tytułu kosztów odbycia stażu adaptacyjnego. Oznaczałoby to więc, że w ramach stosunku pracy pracownik wnosi opłaty na rzecz pracodawcy za czynności objęte umową o pracę. Takie rozwiązanie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadami prawa pracy. Co prawda ustawa o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej definiuje staż adaptacyjny jako okres przysposobienia do samodzielnego wykonywania zawodu regulowanego, odbywanego w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, pod nadzorem wykwalifikowanego przedstawiciela zawodu regulowanego, jednakże przyjęcie slusznego, zdaniem Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej, rozwiązania, że staż adaptacyjny jest odbywany na zasadach odpłatności, powoduje w praktyce, że nie może się odbywać na podstawie stosunku pracy
§ 7	Naczelna Rada Lekarska	projektowaną treść § 7 proponuje się oznaczyć jako ust. 1 i dodać ust. 2 w brzmieniu: „2. Lekarz lub lekarz dentysta, o którym mowa w art. 5c ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentyisty, po otrzymaniu skierowania, o którym mowa w § 6, jest zobowiązany niezwłocznie wystąpić z wnioskiem do okręgowej rady

		lekarskiej, na obszarze której zamierza odbyć staż adaptacyjny, o przyznanie ograniczonego prawa wykonywania zawodu do odbycia stażu adaptacyjnego.”	
§ 8	Centrum Medyczne Kształcenia Poddyplomowego	W przepisie § 8 ust. 1 zasadne jest określenie do kogo wnioskodawca ma złożyć opłatę.	
§ 9	Centrum Egzaminów Medycznych	Przepis § 9 otrzymuje brzmienie: „§ 9. Na podstawie skierowania, o którym mowa w § 6, jednostka ochrony zdrowia zawiera z wnioskodawcą umowę o pracę na czas określony w celu odbycia stażu adaptacyjnego albo umowę cywilnoprawną na okres odbycia stażu adaptacyjnego. Umowa cywilnoprawna, zawarta pomiędzy wnioskodawcą a jednostką ochrony zdrowia, której przedmiotem jest odbycie stażu adaptacyjnego, może być odpłatna albo nieodpłatna.”	
		Uzasadnienie Zmiana dotyczy zastąpienia spójnika „lub” spójnikiem alternatywy rozłącznej „albo”. Unormowanie to poświęcone jest sposobom odbywania stażu adaptacyjnego. Należą do nich: umowa o pracę na czas określony oraz umowa cywilnoprawna. Wydaje się, iż są to odrębne formy odbywania stażu, nie jest więc możliwe wykorzystanie ich obu jednocześnie. Użycie zaś spójnika „lub”, jako spójnika alternatywy zwykłej, dopuszcza możliwość kumulatywnego stosowania tych form. Wątpliwości w tym zakresie usuwa użycie spójnika „albo”.	
§ 9	Federacja Związków Pracodawców Zakładów Opieki Zdrowotnej	Według § 9 wnioskodawca zawiera z jednostką ochrony zdrowia umowę o pracę, jeżeli będzie to umowa zgodna z przepisami kodeksu pracy, to powinno zostać określone w niej wynagrodzenie, które będzie także kosztem ponoszonym przez jednostkę ochrony zdrowia, mogą też powstać istotne trudności w ustaleniu kwalifikacji wnioskodawcy uprawniających do właściwego wynagrodzenia.	
§ 9	Centrum Medyczne Kształcenia Poddyplomowego	W § 9 należy sprecyzować co oznacza, że umowa cywilnoprawna może być odpłatna lub nieodpłatna / z § 7 i § 8 można wnioskować, że staż adaptacyjny jest odpłatny/.	

§ 9	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych	Projekt roz. ządzania w § 9 dopuszcza możliwość twarcia pomiędzy wnioskodawcą a kicrownikiem zakładu opieki zdrowotnej, umowy o pracę lub odpłatnej albo nieodpłatnej umowy cywilnoprawnej. Wprowadzeniu możliwości zawarcia nieodpłatnej umowy cywilnoprawnej, powinny towarzyszyć regulacje określające odpowiednie zmniejszenie opłat z tytułu kosztów odbycia stażu adaptacyjnego określonych w § 8 projektu. Wydając się, iż obecne regulacje tej kwestii, z uwagi na możliwe wysokie koszty odbycia stażu adaptacyjnego, mogą ograniczyć jego dostępność dla wielu zainteresowanych.
§ 9	Minister Infrastruktury	Dla poprawienia spójności rozdziału 2 proponuję przeniesienie § 9 w miejsce § 7
§ 9	Krajowy Związek Solidarność	w § 9 dodaje się zdanie ostatnie w brzmieniu: Odpłatność jest pomniejszana o koszty odbycia stażu adaptacyjnego, o których mowa w § 8 ust.1.
§ 9	Naczelna Rada Lekarska	w § 7 i 9 proponuje się wykreślić możliwość odbywania stażu adaptacyjnego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony w celu odbycia stażu adaptacyjnego. Uzasadnienie: Przepisy § 7 i 9 projektu rozporządzenia przewidują, że staż adaptacyjny może być odbywany na podstawie umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej; jednocześnie zaś w § 8 ust. 1 tego projektu przewiduje się, że wnioskodawca wnosi opłatę z tytułu kosztów odbycia stażu adaptacyjnego. Oznaczałoby to więc, że w ramach stosunku pracy pracownik wnosi opłaty na rzecz pracodawcy za czynności objęte umową o pracę. Takie rozwiązanie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadami prawa pracy. Co prawda ustawa o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej definiuje staż adaptacyjny jako okres przysposobienia do samodzielnego wykonywania zawodu regulowanego, odbywanego w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, pod nadzorem wykwalifikowanego przedstawiciela zawodu regulowanego, jednakże przyjęcie słusznego, zdaniem Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej, rozwiązania, że staż adaptacyjny jest odbywany na zasadach odpłatności, powoduje w praktyce, że nie może się odbywać na podstawie stosunku pracy

§ 9	Ogólnopolskie Porozumienie Zawodowych	Przepis § 9 wprowadza regulę fakultatywności płatności za odbywanie stażu w ramach umowy cywilnoprawnej. W ocenie OPZZ okres odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego powinien być wynagradzany, bez względu na rodzaj umowy (o pracę bądź cywilnoprawnej) pomiędzy wnioskodawcą a jednostką ochrony zdrowia.	
§ 11	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych	Projekt rozporządzenia w sposób bardzo lakoniczny określa kryteria, które musi spełniać osoba wyznaczona na opiekuna stażu. Zgodnie z § 11 pkt 1, opiekunem stażu może być osoba wykonująca dany medyczny zawód regulowany przez okres nie krótszy niż 4 lata. Wydaje się, iż celem zapewnienia odpowiedniego poziomu nadzoru oraz oceny stażu adaptacyjnego, rozporządzenie powinno wprowadzić wobec osoby wyznaczonej do pełnienia przedmiotowej funkcji, dodatkowo wymóg posiadania wykształcenia wyższego w danej dziedzinie.	
§ 11	Minister Infrastruktury	Proponuję ujednolicenie pisowni liczebników - w § 11 ust. 4 pkt 2 i 3 – liczebnik zapisano słownie - „trzy”, pozostałe terminy w rozporządzeniu są podawane za pomocą cyfr	
§ 11	Naczelna Rada Lekarska	w § 11 proponuje się: a) ust. 2 nadać brzmienie: „2. Staż adaptacyjny lekarza lub lekarza dentysty, o którym mowa w art. 16b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, jest realizowany pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być odpowiednio lekarz lub lekarz dentysta posiadający odpowiednią specjalizację.”, b) odpowiednio zmienić numerację pozostałych ustępów	
§ 12	Centrum Egzaminów Medycznych	W § 12 pkt. 3 otrzymuje brzmienie: „3) zapoznanie się z różnicami w prawnych zasadach wykonywania danego zawodu regulowanego oraz zasadami etyki i deontologii danego zawodu regulowanego obowiązującymi w Rzeczypospolitej Polskiej.”; Uzasadnienie Zmiana w § 12 pkt. 3 ma na celu doprecyzowanie zakresu materiału, z jakim powinna zapoznać się osoba odbywająca staż adaptacyjny. Proponuje się dodanie przymiotnika „prawnych”, który dookreśli, jakie zasady wykonywania zawodu powinny być przybliżone osobie odbywającej staż. Należy bowiem podkreślić, iż znajomość prawa jest niezwykle istotna, zwłaszcza w przypadku ochrony praw pacjenta. Nie tylko bowiem ma służyć ich poszanowaniu, ale także zabezpieczy wykonującego zawód regulowany przed ewentualną odpowiedzialnością prawną.	

		za ich naruszenie. Można zaś spodziewać się, że system różnych państw, z których będą pochodzili stażysty, przewidują odmienne rozwiązania w tym zakresie. Uzupelnienie omawianego przepisu o wspomniany zwrot koreluje również z dalszą częścią tej normy, w której mowa o zasadach etycznych i deontologicznych wykonywania danego zawodu. Wiedza na temat prawnych aspektów działalności będzie więc komplementarna.	
§ 12	Minister Infrastruktury	W § 12 pkt 1 po wyrazie „czynnościach” proponuję dodać wyraz „zawodowych” projektowaną treść § 12 proponuje się oznaczyć jako ust. 1 i dodać ust. 2 i 3 w brzmieniu: „2. Staż adaptacyjny lekarza lub lekarza dentystry, o którym mowa w art. 5c ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, obejmuje odpowiednio do posiadanych kwalifikacji całość lub część programu stażu podyplomowego, o którym mowa w art. 15 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry.	
§ 12	Naczelna Rada Lekarska	3. Staż adaptacyjny lekarza lub lekarza dentystry, o którym mowa w art. 16b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, obejmuje odpowiednio do posiadanych kwalifikacji całość lub część programu odpowiedniej specjalizacji, o którym mowa w art. 16 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry.” Proponuję § 13 projektowanego rozporządzenia nadać następujące brzmienie: <i>„ § 13. W trakcie odbywania stażu adaptacyjnego wnioskodawca zobowiązany jest do:</i> <i>1. przestrzegania porządku organizacyjno – prawnego jednostki organizacyjnej;</i> <i>2. realizacji programu;</i> <i>3. prowadzenia dziennika stażu adaptacyjnego. ”</i> Zaproponowany zapis w sposób jasny i precyzyjny wskazuje, do czego jest zobowiązany wnioskodawca w toku odbywania stażu adaptacyjnego	
§ 13	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji		

§ 14	Centrum Medyczne Kształcenia Poddyplomowego	W § 14 ust. 2 właściwe było by podanie, jako załącznika do rozporządzenia, wzoru dziennika stażu adaptacyjnego.	
§ 14	Minister Infrastruktury	W § 14 ust. 2 pkt 8 – mowa jest o opiniach zaś w § 15 o ocenach okresowych. W § 14 dwukrotnie zapisano ust. 2.	
§ 14	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	W § 14 pkt 8 projektu rozporządzenia należy wyjaśnić użyte pojęcie „miejsce sporządzania opinii”, ponieważ jest to określenie nieprecyzyjne	
§ 15	Centrum Egzaminów Medycznych	W § 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W okresie odbywania stażu adaptacyjnego kierownik jednostki albo opiekun stażu dokonuje w karcie stażu adaptacyjnego, co najmniej raz na 3 miesiące, okresowej, pisemnej oceny realizacji przez wnioskodawcę programu stażu adaptacyjnego.” Uzasadnienie Analogiczna argumentacja jak przy uzasadnieniu zmiany w §9. Okresowej oceny może dokonać kierownik jednostki bądź opiekun stażu. Wydaje się, iż podmioty te działają alternatywnie, a nie kumulatywnie (wówczas oceny tej dokonywałby zarówno opiekun stażu, jak i kierownik jednostki). Stąd też CEM postuluje zastosowanie jako łącznika tych zwrotów spójnika „albo”.	
§ 16 i 17	Minister Infrastruktury	W § 16 ust. 4 wyraz „dokonania” proponuję zastąpić wyrazami „uzyskania przez wnioskodawcę” oraz w § 17 ust. 1 proponuję wykreślić wyraz „dokonania”	
§ 17	Centrum Egzaminów Medycznych	W § 17 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisy § 8 stosuje się odpowiednio”; Uzasadnienie Propozycja dotycząca § 17 ust. 1 zdanie drugie ma charakter porządkowy i polega na dodaniu słowa „Przepisy”, które jest stosowane w przypadku, gdy zdanie rozpoczyna się od znaku „§”.	

§ 17	Minister Finansów	W § 17 ust. 1 należy uzupełnić paragraf, do którego odnosi się powołany ust. 3 pkt. 2. Dodatkowo przed wyrazem „§ 8” wskazanym jest dopisanie wyrazu „Przepisy”.
§ 17	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	W § 17 ust. 1 projektu rozporządzenia należy skorygować odesłanie do ust. 3 pkt 2, ponieważ w § 17 nie występuje ust. 3, zatem prawdopodobnie projektodawca powinien odwołać się do § 16 projektowanego rozporządzenia
§ 17	Minister Infrastruktury	W § 17 zapisano, iż wnioskodawca może złożyć wniosek o przedłużenie stażu adaptacyjnego. Brak jest jednocześnie zapisów mówiących kiedy wnioskodawca powiadamiany jest o negatywnej ocenie. w § 17: a) wyraz „wnioskodawcy” zastępuje się wyrazem „osoby odbywającej staż lub kierownika jednostki, o której mowa w § 6 pkt.1; Doprecyzowanie; b) w ust.1 dodaje się zdanie ostatnie w brzmieniu: Przedłużenia dokonuje się na czas określony, odpowiednio do oceny umiejętności nabytych w trakcie stażu adaptacyjnego o której mowa w § 16 ust.1; Doprecyzowanie;
§ 17	Krajowy Związek Solidarność	
§ 17	Minister Infrastruktury	§ 17 i 20 regulują zbliżoną problematykę, przy czym zapisy § 20 są bardziej szczegółowe. Proponuję rozważenie połączenia ww. paragrafów
§ 18	Centrum Egzaminów Medycznych	Przepis § 18 otrzymuje brzmienie: „§ 18. Informację o zaliczeniu stażu adaptacyjnego albo jego niezaliczeniu kierownik jednostki, w której zakończony został staż adaptacyjny, przekazuje organowi prowadzącemu postępowanie, wraz z dziennikiem stażu adaptacyjnego, w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia, w którym dokonano oceny, o której mowa w § 16, informując o niej wnioskodawcę”;

§ 19	Rządowe Centrum Legislacji	Przepis § 19 projektu rozporządzenia, nakładający na organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych obowiązek sprawowania nadzoru nad przebiegiem stażu adaptacyjnego należy skreślić, jako wykraczający poza zakres upoważnienia do wydania przedmiotowego rozporządzenia zawartego w art. 18 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.
§ 20	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>W § 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Organ prowadzący postępowanie może przedłużyć okres stażu adaptacyjnego na pisemny umotywowany wniosek osoby odbywającej staż adaptacyjny”;</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>W § 20 ust. 2 postuluje się dodanie warunku, by wniosek o przedłużenie stażu adaptacyjnego był umotywowany. Wydaje się, iż konieczności uzasadniania żądań osoby odbywającej staż ograniczy nadużywanie tej możliwości oraz ułatwi organowi prowadzącemu postępowanie (Ministrowi Zdrowia) podjęcie decyzji o ewentualnym wydłużeniu czasu trwania stażu oraz jego długości. Ponadto wymaga się, by wniosek ten posiadał formę pisemną, która w lepszym stopniu zapewni ewentualny materiał dowodowy i umożliwi zgromadzenie potrzebnej dokumentacji.</p>
§ 20	Centrum Medyczne Kształcenia Poddyplomowego	<p>W § 20 dla porządku, czy nie należałoby dopisać pkt 6, odnoszącego się do § 17 – „uzyskania negatywnej oceny umiejętności”.</p>
§ 21	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych	Organ prowadzący postępowanie, zgodnie z procedurą uznawania kwalifikacji zawodowych na podstawie systemu ogólnego, określa różnice programowe na podstawie których opracowywany jest program stażu adaptacyjnego. Należy podkreślić, iż zakres wykazanych różnic programowych może rodzić potrzebę zmiany zakładu opieki zdrowotnej, w której odbywany jest staż adaptacyjny, w szczególności ze względu na brak możliwości realizacji części programu stażu w danej jednostce. Z uwagi na powyższe § 21 projektu rozporządzenia powinien zostać uzupełniony o wskazaną przesłankę.
§ 21	Minister Spraw	W § 21 ust.1 ww. projektu proponuję uzupełnić zapis po wyrazach „likwidacji tej jednostki” o zapis w brzmieniu: „ <i>lub zaprzestania realizowania przez tę jednostkę</i> ”

	Wewnętrznych i Administracji	<p>świadczeń ze <i>wolnych będących przedmiotem programu izu adaptacyjnego danego zawodu regulowanego</i>". Bowiem zaprzestanie udzielenia świadczeń zdrowotnych z różnych powodów przez jednostkę ochrony zdrowia, w której odbywa się staż adaptacyjny nie będzie też pozwalało na dalszą realizację tego stażu adaptacyjnego. Zaproponowane uzupełnienie ust. 1 tego paragrafu umożliwi zmianę jednostki ochrony zdrowia, w której staż będzie mógł być dalej kontynuowany.</p>	
§ 21	Minister Infrastruktury	<p>§ 21 ust. 1 – proponuję rozważenie możliwości zmiany jednostki ochrony zdrowia także w sytuacji, kiedy to wnioskodawca nie ma możliwości kontynuowania stażu w dotychczasowym miejscu</p> <p>W § 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Zmiana jednostki ochrony zdrowia, w której odbywany jest staż adaptacyjny może nastąpić na pisemny umotywowany wniosek osoby odbywającej staż adaptacyjny.”;</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>W podobnym duchu należy odczytać propozycję zmian do § 21 ust. 2. W tym wypadku, wymóg pisemnej formy odnosiłby się do wniosku o zmianę jednostki ochrony zdrowia, w której wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny.</p>	
§ 21	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	<p>W § 21 ust. 3 projektu rozporządzenia wyraz „<i>przypadku</i>” należy zastąpić wyrazem „<i>przypadkach</i>”.</p>	
§ 21	Minister Infrastruktury	<p>Proponuję wyrazy „niezwłocznie” zawarte w § 21 ust. 6 i 7 zastąpić bardziej precyzyjnymi określeniami</p>	
§ 22	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>§ 22 otrzymuje brzmienie: „§ 22. 1. Organ prowadzący postępowanie wyznacza wnioskodawcy termin przeprowadzenia testu umiejętności, który nie może być wcześniejszy niż 4 miesiące od dnia doręczenia wniosku.</p> <p>2. Organ prowadzący postępowanie przekazuje Dyrektorowi CEM:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykaz osób, które będą przystępować do testu umiejętności w danym terminie w danym zawodzie regulowanym, 2) informację o różnicach programowych, określonych w postanowieniu, o 	

		<p>którym mowa w § 3 ust. 1, dotyczące poszczególnych zdających;</p> <p>3) program kształcenia w danym zawodzie regulowanym obowiązujący w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>4) dokumenty potwierdzające zakres odbytego przez zdającego kształcenia w danym zawodzie regulowanym w państwie, w którym odbył on kształcenie.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 2, organ prowadzący postępowanie przekazuje na co najmniej 90 dni przed terminem egzaminu.</p>
		<p>Uzasadnienie</p> <p>W § 22 ust. 1 proponuje się doprecyzowanie, iż organ prowadzący postępowanie wyznacza termin egzaminu względem konkretnego zainteresowanego. Zgodnie bowiem z § 25 ust. 2 propozycji CEM, ogólne terminy testu umiejętności zostały określone w sposób sztywny. Ponadto precyzuje się, iż wskazany w § 22 ust. 1, 4-miesięczny termin liczony jest od dnia doręczenia wniosku, a nie np. daty jego sporządzenia.</p> <p>Następna zmiana dotyczy kolejnych dwóch ustępów w omawianym paragrafie. CEM proponuje bardziej przejrzystą formę wyliczenia katalogu informacji, które są przekazywane przez podmiot prowadzący postępowanie Dyrektorowi CEM. Wśród tych danych kluczowe jest określenie wykazu osób, które mają przystąpić do testu w danym terminie. Zbyteczne zaś jest przekazywanie to CEM informacji o terminie egzaminu, gdyż ten wynika z § 25 ust. 2 propozycji CEM. Istotnym <i>novum</i> jest określenie terminu, w którym podmiot prowadzący postępowanie powinien przekazać do CEM wspomniane dane. Proponuje się, by był to okres co najmniej 90 dni przed datą egzaminu. Czas ten bowiem jest niezbędny CEM—owi dla opracowania formuły i merytorycznego zakresu testu oraz skompletowania Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, przeprowadzanej go, a także na przesłanie zainteresowanemu zawiadomień o opłacie za egzamin oraz jego miejscu i formie. Jednocześnie pozostawia się 30-dniowy okres dla organu prowadzącego postępowanie, liczony od złożenia przez zainteresowanego wniosku do dnia przekazania odpowiedniej dokumentacji do CEM.</p>
§ 23	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>§ 23. 1. Zdający test umiejętności jest zobowiązany wnieść opłatę egzaminacyjną.</p> <p>2. Dyrektor CEM ustala wysokość opłaty za test umiejętności, uwzględniając w szczególności wydatki związane z wynagrodzeniem dla osób opracowujących test umiejętności, wynagrodzeniem członków Państwowej Komisji</p>

	<p>Egzaminacy, „zwanej dalej „PKE”, oraz wydatki technic. -organizacyjne.</p> <p>3. CEM zawiadamia zdającego o wartości opłaty egzaminacyjnej oraz podaje numer rachunku bankowego CEM, na który powinna być ona wniesiona. Termin uiszczenia opłaty nie może być krótszy niż 14 i dłuższy niż 30 dni od daty doręczenia zawiadomienia.</p> <p>4. W przypadku odstąpienia od testu umiejętności opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi.</p> <p>5. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.</p>	
	<p>Uzasadnienie</p> <p>Proponowany § 23 w dużej części recypuje rozwiązania znajdujące się w § 24 projektu. Biorąc pod uwagę sekwencje działań, wydaje się jednak, iż unormowanie to powinno zostać przesunięte w strukturze rozporządzenia do wcześniejszej jednostki. W zgłoszonej propozycji pomięto wymóg, iż opłata będzie kalkulowana przez CEM indywidualnie dla każdego zdającego. Wydaje się bowiem, iż wystarczające jest wskazanie kryteriów ustalania wartości tej opłaty. Ponadto, CEM dopuszcza, iż w tym samym terminie do testu przystąpi większa grupa osób. Wówczas koszty stale egzaminu zostaną odpowiednio podzielone na wszystkich zdających.</p>	
	<p>Charakter dyscyplinujący ma propozycja zawarta w § 23 ust. 3. Określono w nim bowiem termin wniesienia opłaty przez zdającego. Nie może on być krótszy niż 14 dni ani dłuższy niż 30 dni, od dnia doręczenia zawiadomienia o wysokości opłaty. CEM musi bowiem posiadać wiedzę, ilu zdających uiści opłatę, a tym samym spełni warunek przystąpienia do egzaminu. W sytuacji bowiem nieuiszczenia opłaty przez zdającego, CEM będzie wiedział, iż osoba ta rezygnuje z egzaminu i tym samym będzie mógł odstąpić o jego organizacji dla tej osoby. Spowoduje to oszczędności w kosztach przygotowania egzaminu (zwłaszcza, jeśli miałaby przystąpić do niego tylko 1 osoba, wówczas CEM zaniecha w ogóle organizacji testu).</p>	
§ 23	<p>w § 23 proponuje się:</p> <p>a) po ust. 2 dodać nowe ust. 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p>„3. W przypadku lekarza lub lekarza dentysty, o którym mowa w art. 5c ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, test umiejętności obejmując odpowiednio zakres Lekarskiego Egzaminu Państwowego lub Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego, o którym mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty.</p>	Naczelna Rada Lekarska

	<p>4. W przypadku lekarza lub lekarza dentystry, o którym mowa w art. 16b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, test umiejętności obejmuje zakres Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w odpowiedniej dziedzinie, o którym mowa w art. 16 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry.”,</p> <p>b) odpowiednio zmienić numerację pozostałych ustępów</p>		
<p>§ 24</p> <p>Centrum Egzaminów Medycznych</p>	<p>§ 24. 1. Testu umiejętności przeprowadza PKE. 2. Członków PKE i jej przewodniczącego powołuje i odwołuje Dyrektor CEM, po zasięgnięciu opinii wyrażonej przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) właściwych konsultantów krajowych, 2) właściwe samorządy zawodowe, 3) właściwe towarzystwa naukowe lub organizacje skupiające przedstawicieli danego zawodu regulowanego objętego testem umiejętności, o ile działają one w danym zawodzie regulowanym. <p>3. W skład PKE, o której mowa w ust. 1, wchodzi trzy osoby, z tego co najmniej dwie osoby wykonujące dany zawód regulowany objęty testem umiejętności.</p> <p>4. W zależności od liczby osób przystępujących do testu umiejętności egzamin ten przeprowadza PKE albo wydzieleno z jej składu co najmniej 3-osobowe zespoły egzaminacyjne.</p> <p>5. W przeprowadzeniu testu umiejętności nie może brać udziału osoba, która jest małżonkiem, krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia włącznie osoby, która składa egzamin.</p> <p>6. Przewodniczący oraz pozostali członkowie PKE albo zespołu egzaminacyjnego, przeprowadzającego dany test umiejętności, składają Dyrektorowi CEM oświadczenie na piśmie o okoliczności, wskazanej w ust. 5. Dyrektor CEM określa w drodze zarządzenia wzór oświadczenia.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Przepis § 24 poświęcony jest Państwowej Komisji Egzaminacyjnej, zwanej dalej „PKE”, która przeprowadza test umiejętności. Oprócz zmian redakcyjnych, proponuje się doprecyzowanie ograniczeń podmiotowych w składzie PKE, służących zapewnieniu bezstronności jej członków. Po pierwsze, wskazuje się, iż nie może przeprowadzać egzaminu osoba, co do której mogły zachodzić</p>		

		<p>wątpliwości zakresie jej bezstronności. W dotychczasow i zaś unormowaniu była mowa o niepowolywaniu jej w ogóle do komisji. CEM, posiadając bogate doświadczenie w organizacji egzaminów medycznych, przewiduje, iż skład PKE może być stały albo co najmniej długotrwały. Wówczas mogłyby wejść do PKE osoby, które potencjalnie w późniejszym terminie pozostawałyby w odpowiednim stosunku pokrewieństwa do zdającego. Faktu tego zaś trudno przewidzieć. Stąd też wydaje się, iż bardziej elastyczna jest formuła wyłączenia członka PKE (zespołu egzaminacyjnego), jedynie od przeprowadzania egzaminu, do którego przystępuje jego krewny. Po wtóre, zawęża się krąg podmiotów, wobec których mają zastosowanie ograniczenia podmiotowe. CEM postuluje wykorzystanie w tym zakresie kryteriów obiektywnych, odnoszących się do odpowiedniego stopnia pokrewieństwa albo powinowactwa oraz związku małżeńskiego. Trudno bowiem zweryfikować zawartą w projekcie przesłankę istnienia takiego stosunku prawnego lub faktycznego, który budziłby uzasadnione wątpliwości co do bezstronności członka PKE. Na marginesie należy dodać, iż przedkładana propozycja jest tożsama z istniejącymi rozwiązaniami prawnymi, występującymi w innych analogicznych rozporządzeniach np. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentyistów.</p> <p>Ze względu na to, iż Dyrektor CEM nie posiada wiedzy w zakresie stosunków rodzinnych między tymi osobami i w związku z tym nie jest w stanie zweryfikować wspomnianej okoliczności, proponuje się wprowadzenie wymogu składania przez egzaminatorów odpowiedniego oświadczenia. Zgodnie z nowym § 24 ust. 6, wzór tego oświadczenia określili w drodze zarządzenia Dyrektor CEM.</p> <p>Rozwiązanie takie stosowane jest już choćby na potrzeby przeprowadzania Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego dla lekarzy i lekarzy dentyistów.</p> <p>Zdaniem CEM pożądan e byłoby również umieszczenie w rozporządzeniu unormowania dotyczącego wynagrodzenia członków PKE oraz zwrotu im kosztów przejazdu i noclegu.</p>
§ 24	Rządowe Centrum Legislacji	Przepisy projektowanego rozporządzenia należy uzupełnić, zgodnie z treścią upoważnienia do wydania przedmiotowego rozporządzenia, o tryb zwrotu opłaty za przeprowadzenie testu umiejętności, w szczególności gdy test nie odbył się z przyczyn leżących po stronie komisji egzaminacyjnej.
§ 24	Centrum Medyczne Kształcenia	Wątpliwości budzi możliwość przeprowadzenia w jednym terminie, w różnych zawodach, indywidualnego dla każdego zdającego testu

	Podiplomowego	
§ 24	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	<p>Zgodnie z § 24 ust. 4 projektu rozporządzenia wniesiona opłata przez wnioskodawcę z tytułu kosztów przeprowadzenia testu umiejętności, w przypadku odstąpienia od przystąpienia do testu umiejętności nie podlega zwrotowi. Natomiast zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 18 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394) ministrowie kierujący działami administracji rządowej właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych zobowiązani są m.in. do określenia trybu pobierania i zwrotu opłaty za odbycie stażu adaptacyjnego. W związku z powyższym, należy określić tryb umożliwiający zwrot pobranej opłaty, np: poprzez wprowadzenie zapisu umożliwiającego zaliczenie tej opłaty na poczet przystąpienia do testu umiejętności w najbliższym przypadającym terminie w § 33 przedmiotowego projektu rozporządzenia.</p>
§ 25	Krajowy Związek Solidarności	<p>w § 25 ust.3 skreślić wyrazy „wchodzą trzy osoby”.</p> <p>Ponieważ ust.1 przedmiotowego § stanowi o możliwości wydzielenia spośród członków komisji egzaminacyjnej zespołów egzaminacyjnych ograniczenie jej liczebności do 3 osób uniemożliwiłoby powołanie zespołów</p>
§ 25	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>§ 25. 1. Test umiejętności opracowuje CEM. 2. Test umiejętności przeprowadzany jest 2 razy w roku: w pierwszy piątek czerwca i pierwszy piątek grudnia danego roku. 3. Test umiejętności przeprowadza się w języku polskim. 4. Test umiejętności składa się egzaminu teoretycznego albo egzaminu praktycznego bądź egzaminu teoretycznego i praktycznego. 5. Egzamin teoretyczny przeprowadzany jest w formie ustnej albo w formie testu. 6. Formę testu umiejętności określa Dyrektor CEM po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego PKE. 7. Miejsca przeprowadzania testu umiejętności ustala Dyrektor CEM w porozumieniu z Przewodniczącym PKE. 8. CEM zawiadamia zdającego o miejscu i formie testu umiejętności na co najmniej 14 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu. 9. Test umiejętności przeprowadza się zgodnie z regulaminem porządkowym, ustalonym przez Dyrektora CEM i zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia.</p>

Uzasadnienie

Kolejny przepis – § 25 – reguluje strukturę testu umiejętności. W ust. 1 dookreśla się, iż test jest opracowywany przez CEM. Pomija się zaś zwrot o jego przeprowadzeniu. Zgodnie bowiem z § 24 ust. 1 propozycji CEM, jest to zadanie PKE.

Pewnej modyfikacji uległy również terminy, w których ma odbywać się test. CEM postuluje, by był to pierwszy piątek czerwca oraz grudnia. Przesunięcie to wiąże się z terminem zakończenia sesji egzaminacyjnej dla lekarzy, składających Państwowy Egzamin Specjalizacyjny. Organizacja tego egzaminu angażuje w bardzo dużym stopniu zasoby kadrowe CEM. Pożądane jest więc, by testy umiejętności nie zająłoby się ze wspomnianą sesją egzaminacyjną.

Proponowany ust. 3 recypuje § 27 projektu ministerialnego.

Ważne zmiany dotyczą struktury egzaminu. Zdaniem CEM może ona przybrać postać:

- 1) teoretyczną albo praktyczną (alternatywnie), bądź
- 2) teoretyczną i praktyczną (kumulatywnie).

Ponadto część teoretyczna może wystąpić w formie testu albo egzaminu ustnego. Decyzję w wyborze formy egzaminu podejmować będzie Dyrektor CEM po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego PKE. Tak duża elastyczność w konstruowaniu testu umiejętności jest uwarunkowana istotnymi różnicami merytorycznymi, które mogą wystąpić w przypadku poszczególnych zawodów regulowanych oraz wobec osób pochodzących z różnych krajów. Zakres wiedzy i umiejętności, która powinna być zweryfikowana może być na tyle odmienny, że niezbędne będzie dostosowanie adekwatnych metod jej sprawdzenia. Wydaje się, iż opinia Przewodniczącego PKE, posiadającego wiedzę merytoryczną, zapewni właściwy dobór formy egzaminu. Z kolei, możliwość realizowania części teoretycznej w formie testowej nie tylko jest podyktowana uwarunkowaniami merytorycznymi, ale uwzględnia również przeprowadzenie testu w przypadku, gdy zgłosi się do niego odpowiednio duża grupa zdających. Organizacja egzaminów ustnych w takich warunkach w tym samym dniu może napotykać na trudne do pokonania przeszkody. Forma testu zaś umożliwi ich uniknięcie. Poza tym, wpłynie to korzystnie na zmniejszenie kosztów egzaminu, związanych z wynagrodzeniami dla członków kilku zespołów egzaminacyjnych.

Kolejny postulat CEM dotyczy wprowadzenia do § 25 w ust. 9 delegacji dla Dyrektora CEM, uprawniającej go do wydania regulaminu porządkowego, który

		<p>następnie byłby zatwierdzany przez Ministra Zdrowia. Unormowanie takie występuje w większości aktów prawnych, na podstawie których CEM organizuje egzaminy i jest stosowane z powodzeniem od ponad 6 lat. Regulamin, jako akt niskiej rangi, będzie zawierał jedynie przepisy porządkowe, gwarantujące, iż egzamin zostanie przeprowadzony rzetelnie w atmosferze powagi akademickiej. Ze względu na szczególność jego regulacji, zbędne wydaje się przenoszenie jego postanowień do rozporządzenia.</p>	
§ 25	Centrum Medyczne Kształcenia Podplomowego	<p>W § 25 ust. 1 proponuję jednoznacznie określić, że komisja egzaminacyjna/zespół egzaminacyjny powoływany jest dla określonego zawodu.</p>	
§ 26	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>§ 26. 1. Zakres merytoryczny testu umiejętności opracowuje i ustala CEM w porozumieniu z właściwym konsultantem krajowym, indywidualnie dla każdego zdającego na podstawie informacji, o których mowa w § 22 ust. 2. W przypadku, gdy do testu umiejętności przystępuje dwóch lub więcej zdających, względem których zakres testu umiejętności będzie tożsamy, możliwe jest wykorzystanie tego samego testu umiejętności.</p> <p>2. Zadania egzaminacyjne są przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Paragrafy 26–29 zawierają unormowanie dotyczące poszczególnych części testu umiejętności. W § 26 wskazuje się zatem, na jakich zasadach konstruowany jest test umiejętności. Jako <i>novum</i> wprowadza się możliwość wykorzystania identycznego testu (jego zadań i wymogów) dla dwu albo więcej zdających. Wydaje się bowiem, że do pomysłenia jest sytuacja, gdy kilka osób będzie miało stawiane tożsame wymogi egzaminacyjne (np. pochodzący z tego samego kraju). Wówczas korzystniej będzie zastosować jednolite kryteria weryfikacji ich wiedzy i umiejętności. Z jednej strony zapewni to bowiem równość wobec prawa, proklamowaną w art. 32 Konstytucji, z drugiej zaś, wpłynie na ograniczenie kosztów organizacji egzaminu.</p>	
§ 26	Minister Infrastruktury	<p>Wątpliwości budzi zapis § 26 ust. 1 – czy oznacza, że wnioskodawca może mieć test umiejętności składający się tylko z egzaminu praktycznego? Jeśli tak, to nie znajduje to odzwierciedlenia w § 28</p>	

§ 27	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>§ 27. 1. W wypadku, gdy część teoretyczna egzaminu f prowadzana jest w formie testu, składa się on z nie mniej niż 20 i nie więcej niż 50 pytań.</p> <p>2. Pytania do testu zawierają 5 odpowiedzi, z których tylko 1 może być prawidłowa. Za każde pytanie zdający może otrzymać 1 punkt.</p> <p>3. Test uważa się złożony z wynikiem pozytywnym, jeśli zdający uzyska co najmniej 60% maksymalnej możliwej do uzyskania liczby punktów.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Przepis § 27 poświęcony jest konstrukcji testu. Doprecyzowano w nim dolną granicę liczby zadań, która powinna wynieść 20. Zdaniem CEM jest to liczba, która będzie niezbędna dla rzetelnego sprawdzenia wiedzy osoby zdającej. W projekcie ministerialnym nie przewidywano zaś takiego rozwiązania. Dookreślono także, iż każde zadanie zostanie zaopatrzone w 5 możliwych odpowiedzi, ale tylko 1 będzie prawidłowa. Ponadto wskazano, iż za każde zadanie możliwe będzie uzyskanie 1 punktu. Oznacza to, iż nie przewiduje się punktów ujemnych. Rozwiązania te wydają się odpowiadać delegacji ustawowej, zawartej w art. 18 pkt. 2 ustawy z dnia 18.03.2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w części dotyczącej warunków, sposobu i trybu przeprowadzania egzaminu. Ponadto CEM podkreśla, iż unormowanie takie jest przyjęte w istniejących już regulacjach prawnych, dotyczących wszystkich egzaminów organizowanych przez CEM i zostało wielokrotnie sprawdzone w praktyce. Wzorem § 32 ust. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentyistów, CEM proponuje, by test uznać za złożony z wynikiem pozytywnym, gdy zdający uzyska z niego co najmniej 60% maksymalnej możliwej do uzyskania liczby punktów. Rozwiązanie to było również wielokrotnie praktykowane i sprawdzilo się jako odpowiedni wymóg dla prawidłowego i rzetelnego zweryfikowania wiedzy egzaminowanych.</p>
§ 28	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>§ 28. 1. W przypadku przeprowadzania egzaminu teoretycznego w formie ustnej, obejmuje on co najmniej 4 pytania egzaminacyjne.</p> <p>2. Każda odpowiedź oceniana jest odrębnie przez każdego członka PKE albo zespołu egzaminacyjnego.</p> <p>3. Ocena negatywna za daną odpowiedź zostaje postawiona, gdy za taką opowie się, co najmniej połowa składu PKE albo zespołu egzaminacyjnego.</p> <p>4. Uzyskanie przez zdającego oceny negatywnej z którejkolwiek z odpowiedzi powoduje uzyskanie negatywnego wyniku egzaminu ustnego.</p>

		<p>Uzasadnienie</p> <p>W § 28 proponuje się dookreślić strukturę egzaminu ustnego. Wykorzystując rozwiązania przyjęte w regulaminach innych egzaminów medycznych, CEM postuluje wprowadzenie wymogu, iż egzamin składać się będzie z co najmniej 4 pytań. Każde z nich będzie oceniane odrębnie przez każdego egzaminatora, który może zdecydować o zaliczeniu albo niezaliczeniu odpowiedzi. Przyjmując, iż wynik pozytywny może być ustalony, gdy zdający uzyska 66% głosów egzaminatorów, CEM proponuje wprowadzenie rozwiązania, iż pytanie nie zostaje zaliczone, gdy za wynikiem negatywnym opowie się co najmniej powołowa składu PKE albo zespołu egzaminacyjnego. Biorąc pod uwagę, iż egzamin będzie przeprowadzony przez 3 osoby, wynik pozytywny wystąpi, gdy zagłosuje za nim co najmniej 2 egzaminatorów (a więc 66,6% głosów). Rozwiązanie to jest kompatybilne z § 30 ust. 3 projektu ministerialnego oraz występuje w dotychczasowej praktyce CEM. Wykorzystując istniejące wzorce, stosowane na innych egzaminach medycznych, CEM postuluje wprowadzenie zasady, iż egzamin ustny uważa się za niezaliczony, jeśli zdający uzyska negatywny wynik z choćby jednej odpowiedzi. Jest to konstrukcja dość radykalna, ale wydaje się, iż przy egzaminie składającym się z 4 zadań – właściwa. Ponadto, podobnie jak poprzednie propozycje – wielokrotnie zweryfikowana pozytywnie w działalności CEM.</p>	
§ 29	Centrum Egzaminów Medycznych	<p>§ 29. 1. Część praktyczna testu umiejętności składa się z co najmniej 4 zadań polegających na zademonstrowaniu wybranych czynności właściwych dla danego zawodu regulowanego lub wykonaniu innych zadań potwierdzających nabycie praktycznych umiejętności niezbędnych do wykonywania danego zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Przepisy § 28 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Analogiczne rozwiązania i argumentacja dotyczy części praktycznej egzaminu, której został poświęcony § 29. Część ta ma się składać również z 4 zadań, ocenianych za ww. zasadach.</p>	
§ 30	Centrum Egzaminów	<p>§ 30. 1. Test umiejętności uznaje się za złożony z wynikiem pozytywnym, jeśli zdający uzyska oceny pozytywne z każdej części wchodzącej w skład jego testu umiejętności.</p>	

<p>Medycznych</p>	<p>2. Osoba która złożyła test umiejętności z wynikiem pozytywnym, CEM wydaje zaświadczenie, którego kopię przekazuje organowi prowadzącemu postępowanie.</p> <p>3. Zaświadczenie jest wydawane w terminie 30 dni od otrzymania kompletnej dokumentacji egzaminacyjnej.</p> <p>4. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, stanowi załącznik nr do rozporządzenia.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>W § 30 unormowano kwestie zaliczenia egzaminu. Biorąc pod uwagę, iż może on przybrać różne formy i składać się z 1 albo dwu części, proponuje się wskazanie, iż egzamin uważa się za złożony z wynikiem pozytywnym, jeśli egzaminowany uzyska taki wynik z wszystkich części testu umiejętności, które były dla niego przeprowadzone. Jeśli zatem np. test składał się zarówno z egzaminu teoretycznego (testu albo egzaminu ustnego) oraz z części praktycznej, warunkiem zaliczenia egzaminu jest uzyskanie wyników pozytywnych z obu części. Natomiast, jeśli ograniczał się jedynie np. do części praktycznej, wystarczające będzie złożenie tej części z wynikiem pozytywnym. Regulację tę zawiera § 30 ust.1 przedłożenia. Kolejne ustępy tego paragrafu poświęcone są dokumentowi potwierdzającemu złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym. Bazując na innych aktach prawnych, normujących przeprowadzanie egzaminów medycznych, CEM opowiada się za wprowadzeniem odpowiednich zaświadczeń, na których umieszczone byłyby dane dotyczące egzaminu i jego wyniku. Wydawanie zaświadczeń jest standardową procedurą, realizowaną przez organy administracji publicznej, opisaną w art. 217 i nast. Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 218 K.p.a., organ administracji publicznej obowiązany jest wydać zaświadczenie, gdy chodzi o potwierdzenie faktów albo stanu prawnego, wynikających z prowadzonej przez ten organ ewidencji, rejestrów bądź z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu. Wydaje się więc, iż wydanie zaświadczeń o wyniku egzaminu mieści się w całości w dyspozycji powołanej normy. Należy jednak pamiętać, że zgodnie z art. 217 § 2 K.p.a., organ administracji publicznej wydając zaświadczenie, jeśli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa, 2) osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego. <p>Pożądanec jest zatem wprowadzenie do rozporządzenia unormowania, który</p>
-------------------	--

	<p>uprawnii i zobowiąże CEM do wydawania takich zaświadczeń. Następnie będą one stanowiły dokument, na podstawie które organ prowadzący postępowanie, będzie mógł procedować dalej w sprawie i wydać odpowiednią decyzję względem zainteresowanego.</p> <p>Omawiana propozycja wyłącza zatem konieczność przekazywania do organu prowadzącego postępowanie protokołu egzaminacyjnego, który zdaniem CEM powinien zostać zarchiwizowany w CEM. Rozwiązania takie występują w wszystkich aktach prawnych, na podstawie których CEM przeprowadza egzaminy medyczne. Wydaje się więc, iż dla ujednolicenia procedur pożądane byłoby wprowadzenie takiego unormowania również w przedmiotowym przedłożeniu. Poza tym, gromadzenie przez CEM odpowiedniej dokumentacji umożliwi jej ewentualne wykorzystanie w przypadku utraty zaświadczenia czy też powtórnej weryfikacji danych wynikających z protokołu egzaminacyjnego (np. w przypadku odwołań). Ponadto, odciaży organ prowadzący postępowanie zarówno od konieczności archiwizacji tej dokumentacji, jaki i dalszych z nią czynności.</p> <p>Uporządkowaniu dokumentacji ma służyć również system rejestracji wydawanych zaświadczeń, który będzie prowadzony w formie elektronicznej</p>	
§ 30	<p>Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Dodatkowo należy przeanalizować zapisy dotyczące oceny testu umiejętności określone w projekcie w § 30 zmienianego rozporządzenia, zaprojektowane zapisy pozwalają bowiem na stosowanie dużej dowolności w ocenianiu testów umiejętności. Nieprecyzyjność zaproponowanych zapisów w tym zakresie powoduje, iż nie wiadomo czy mają być stosowane jednakowe kryteria oceny tych testów dla danego zawodu regulowanego, czy też będą one indywidualnie ustalane dla każdego wnioskodawcy.</p>	
§ 31	<p>Centrum Egzaminów Medycznych</p> <p>§ 31. 1. CEM prowadzi rejestr wydanych zaświadczeń, o których mowa w § 30 ust. 2. Rejestr jest prowadzony w systemie ewidencyjno-informatycznym, według określonego przez CEM układu danych.</p> <p>2. Rejestr zawiera następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer zaświadczenia; 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała zaświadczenie; 3) PESEL, jeśli posiada; 4) obywatelstwo; 5) datę złożenia testu umiejętności; 6) określenie zawodu regulowanego, którego dotyczył test 	

		<p>umiejętności.</p> <p>3. Dokumentacja dotycząca testu umiejętności jest przechowywana przez CEM.</p> <p>Przepis § 31 ust. 2 wylicza dane, które CEM będzie uprawniony gromadzić i przechowywać. Rozwiązanie to jest niezbędne w aspekcie zasad ochrony danych osobowych.</p>	
<p>§ 32</p> <p>Centrum Egzaminów Medycznych</p>		<p>§ 32. 1. W przypadku nieprzystąpienia do testu umiejętności w wyznaczonym terminie albo złożenia testu umiejętności z wynikiem negatywnym, na wniosek wnioskodawcy, organ prowadzący postępowanie wydaje postanowienie o dopuszczeniu do przystąpienia do testu umiejętności w najbliższym przypadającym terminie, który jest terminem ostatecznym. Przepisy § 22 ust. 2–3 oraz § 23 ust. 2–4, stosuje się odpowiednio.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Unormowanie zawarte w § 32 powtarza rozwiązania zawarte w § 33 projektu ministerialnego. Następuje tu więc jedynie zmiana numeracji jednostki redakcyjnej.</p> <p>§ 33. 1. W razie rażących uchybień formalnych w przeprowadzeniu testu umiejętności lub nieprzewidzianych sytuacji mających wpływ na przeprowadzenie testu umiejętności minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Dyrektora CEM może unieważnić test umiejętności w całości albo w części, o której mowa w § 25 ust. 3, w danym terminie dla danego zawodu regulowanego dla poszczególnych albo wszystkich zdających.</p> <p>2. Unieważnienie testu umiejętności albo jego części powoduje, że traktuje się odpowiednio test umiejętności albo jego część jako niebyłą. Unieważniony egzamin jest powtarzany w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu. W przypadku unieważnienia całości testu umiejętności wszystkie jego części odbywają się w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu.</p> <p>3. Decyzję o unieważnieniu minister właściwy do spraw zdrowia podejmuje w ciągu 30 dni od dnia doręczenia wniosku dyrektora CEM i przekazuje ją do CEM.</p>	
<p>§ 33</p> <p>Centrum Egzaminów Medycznych</p>		<p>§ 33. 1. W razie rażących uchybień formalnych w przeprowadzeniu testu umiejętności albo jego części powoduje, że traktuje się odpowiednio test umiejętności albo jego część jako niebyłą. Unieważniony egzamin jest powtarzany w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu. W przypadku unieważnienia całości testu umiejętności wszystkie jego części odbywają się w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia podjęcia decyzji o unieważnieniu.</p> <p>3. Decyzję o unieważnieniu minister właściwy do spraw zdrowia podejmuje w ciągu 30 dni od dnia doręczenia wniosku dyrektora CEM i przekazuje ją do CEM.</p>	

4. Niezwłocznie po otrzymaniu decyzji CEM ogłasza ją na stronie internetowej oraz przesyła zainteresowanym listem poleconym.

5. Za powtórzony test umiejętności albo jego część nie pobiera się opłaty egzaminacyjnej.”

Uzasadnienie

Istotne novum znajduje się zaś w proponowanym § 33. Opisuje on procedury unieważniania egzaminu z powodu rażących uchybień formalnych. Warto zauważyć, iż unormowanie takie znajduje się w § 16. rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie umiejętności z zakresu wyższych dziedzin medycyny lub udzielania określonych świadczeń zdrowotnych (Dz. U. Nr 124, poz. 867). Postulowana regulacja jest bardzo potrzebna. Z doświadczeń CEM w przeprowadzaniu innych egzaminów wynika, iż mogą występować takie uchybienia, jak również należy przewidywać zajście stanów nadzwyczajnych (np. alarmu bombowego podczas trwania egzaminu testowego), których skutkiem będzie przerwanie egzaminu. W projekcie rozporządzenia brak odpowiednich procedur. Zasadniczo nie można w tym zakresie stosować również Kodeksu postępowania administracyjnego, który dotyczy jedynie działalności organów administracji publicznej. Nie ma więc zastosowania do czynności wykonywanych przez PKE. Stąd też proponuje się uprawnienie Ministra Zdrowia do unieważniania testu umiejętności w całości albo w części w danym terminie dla określonej dziedziny względem wszystkich albo poszczególnych zdających. Unormowanie to dość elastycznie umożliwi dostosowanie dokonanych rozstrzygnięć do konkretnej sytuacji. Postępowanie wszczynane byłoby na wniosek Dyrektora CEM, który przedstawiłby uzasadnienie prawne i faktyczne przemawiające za unieważnieniem. Decyzja o unieważnieniu powinna być wydana stosunkowo szybko, by zainteresowani nie musieli pozostawać w niepewności. Stąd też proponuje się wprowadzenie 30-dniowego okresu na dokonanie rozstrzygnięcia przez Ministra Zdrowia. Rozwiązanie to koresponduje z art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, który przewiduje zasadniczo taki termin dla załatwienia sprawy.

Po otrzymaniu decyzji zadaniem CEM byłoby przekazanie jej zainteresowanym. Konsekwencją unieważnienia egzaminu byłoby jego powtórzenie. Chcąc skrócić czas oczekiwania na egzamin i umożliwić CEM-owi przygotowanie się do jego przeprowadzenia, w przedłożeniu wskazano 3-miesięczny termin, w którym powinien odbyć się egzamin. Naturalnie, za powtórny egzamin nie będzie pobierana opłata egzaminacyjna (§ 33 ust. 5). Trudno bowiem przerzucić na

		zdających odpowiedzialność finansową za uchybienia pluralne, do jakich doszło podczas przeprowadzania testu umiętności.	
§ 33	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	Zapis projektu § 33 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia należy przedyskutować, ponieważ odesłanie do § 24 rozporządzenia powinno stanowić odrębną jednostkę redakcyjną tj. np.: odrębny ustęp przedmiotowego paragrafu.	
§ 33	Minister Infrastruktury	W § 33 ust. 2 proponuję wyraz „niepomysłnym” zastąpić wyrazem „negatywnym”. Jednocześnie brak jest informacji w jaki sposób wnioskodawca dowiadyuje się o nie zdaniu testu, przy czym określono, że może złożyć wniosek o ponowienie egzaminu	
§ 34	Rządowe Centrum Legislacji	Należy skreślić przepis § 34 projektu, a na końcu przepisu § 35 stanowiącego o terminie wejścia w życie rozporządzenia zamieścić odnośnik, który będzie zawierał informację o akcie poprzedzającym nowo wydawane rozporządzenie. W celu zminimalizowania zakresu zaistniałej luki prawnej proponuje się także rozważenie skrócenia <i>vacatio legis</i> projektowanej regulacji.	
§ 34	Minister Finansów	Treść przepisu § 34 projektu należy zamieścić w odnośniku, gdyż zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, poprzedzające przedmiotowy projekt rozporządzenie utraciło moc z dniem 20 października 2008 r.	
Rozdział 4	Rządowe Centrum Legislacji	Należy zamieścić przepis rozstrzygający jakie normy – dotychczasowe czy wprowadzane nowym rozporządzeniem – będą miały zastosowanie do postępowań rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej regulacji.	
Uzasadnienie	Urząd Komitetu Integracji Europejskiej	W uzasadnieniu zawarte jest stwierdzenie, że „...wybór jednostki może być dokonany przez organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji tj. Ministra Zdrowia lub wskazany przez osobę ubiegającą się o uznanie kwalifikacji, o ile kierownik tej jednostki zobowiąże się do zawarcia umowy z tą osobą. Mając na uwadze rozbieżność w tym zakresie pomiędzy tekstem samego projektu a opisanym w uzasadnieniu celem i zakresem regulacji, konieczne wydaje się dokonanie uzupełnienia projektu. Brak zapewnienia możliwości odbycia stażu należy bowiem postrzegać jako przeszkodę uniemożliwiającą uznanie kwalifikacji zawodowych, a w konsekwencji niemożność skorzystania ze swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej obywatelom innych państw członkowskich na podstawie art. 43 TWE.	

Uzasadnienie	Rządowe Centrum Legislacji	Ze względu na fakt, że przywołane w uzasadnieniu projektu rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych było dotąd zmieniane tylko jeden raz, metrykę tego akty należy zapisać w następujący sposób: „(DZ.U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597)”
Uzasadnienie	Rządowe Centrum Legislacji	Do projektu rozporządzenia należy także dołączyć wnioski podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także informację o kolejności wniesienia tych zgłoszeń lub informację o ich braku.
	Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego	Ponadto zwracamy uwagę, że zawody medyczne zostały zgłoszone przez Ministerstwo Zdrowia jako zawody, których niewłaściwe wykonywanie może stanowić zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, w związku z czym uwzględniono je w załączniku do projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia zawodów regulowanych, w przypadku których można wszcząć postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji, o którym mowa w art. 31 ust. 2. Umożliwi to organowi właściwemu, w sytuacjach, gdy uzna to za niezbędne, wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji w stosunku do usługodawcy, który zamierza świadczyć związaną z wykonywaniem tych zawodów usługę po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 31 ust. 3 w przypadku, gdy w toku takiego postępowania zostaną stwierdzone zasadnicze różnice pomiędzy kwalifikacjami usługodawcy a kształceniem lub szkoleniem wymaganym w Rzeczypospolitej Polskiej, usługodawca musi mieć możliwość przystąpienia do testu umiejętności tak, by zachowane zostały terminy na wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji, o których mowa w art. 31 ust. 4 i 5 ustawy.
	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych	Projekt rozporządzenia nie wskazuje jednostek ochrony zdrowia, które są uprawnione lub zobowiązane do prowadzenia stażu adaptacyjnego. Wydaje się, iż niezbędne jest wprowadzenie regulacji określających chociaż ogólne wymagania dotyczące jednostek prowadzących przedmiotowe staże. Należy pamiętać, iż staż adaptacyjny jest przede wszystkim środkiem mającym na celu weryfikację oraz uzupełnienie wiedzy i zakresu umiejętności wnioskodawcy do poziomu wymaganego przez polski system prawny. Nie wszystkie jednostki ochrony zdrowia w rozumieniu projektu mogą zagwarantować odpowiednio wyposażenie oraz kwalifikacje osób nadzorujących, pozwalające na osiągnięcie założonego

		<p>celu stosować środek wyrównawczego. Z uwagi na wyższe proponuję zawęzić definicję jednostki ochrony zdrowia zawartą w § 2 pkt 2 do zakładu opieki zdrowotnej, jednocześnie wprowadzając przepisy określające minimalne wymagania ograniczające zakres jednostek ochrony zdrowia mogących prowadzić przedmiotowy staż. Alternatywnym rozwiązaniem może być wprowadzenie aktualizowanego wykazu uprawnionych jednostek ochrony zdrowia.</p>
<p>Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych</p>		<p>Projekt rozporządzenia w obecnym kształcie nie wprowadza w stosunku do zakładów opieki zdrowotnej obowiązku przyjęcia aplikanta na staż. Wydaje się, iż z uwagi na regulacje określone w § 8 – dotyczące finansowania stażu adaptacyjnego, ustawodawca powinien wprowadzić mechanizm gwarantujący wnioskodawcy odbycie wymaganego stażu. Odmowa kierownika zakładu opieki zdrowotnej, przyjęcia na staż aplikanta, powinna być możliwa wyłącznie ze względu na szczególne okoliczności określone w przepisach prawa. W naszej opinii, w katalogu przesłanek umożliwiających odmowę przyjęcia aplikanta na staż powinny znaleźć się w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak osób o kwalifikacjach odpowiednich do pełnienia funkcji opiekuna stażu, - brak możliwości realizacji programu stażu z uwagi na charakter danego zakładu opieki zdrowotnej. <p>Nalożenie na zakłady opieki zdrowotnej obowiązku przyjmowania aplikantów, ulatwi wnioskodawcom wybór najdogodniejszego miejsca odbywania stażu. Jednocześnie należy pamiętać, iż zakład opieki zdrowotnej nie ponosi w takiej sytuacji żadnych dodatkowych kosztów.</p>
<p>Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych</p>		<p>Projekt rozporządzenia reguluje kwestie kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz opracowania i przeprowadzenia testu umiejętności. Prawodawca pomija jednak kwestie kosztów dokonania analizy programu kształcenia aplikanta, która prowadzi do wskazania różnic programowych oraz ewentualnego opracowania programu stażu adaptacyjnego. Obowiązki te ciążą zgodnie z projektem rozporządzenia na organie prowadzącym postępowanie. Wydaje się, iż zasadnym byłoby wprowadzenie zasad finansowania wskazanej procedury na podobieństwo regulacji właściwych dla pokrywania kosztów opracowania i przeprowadzenia testu umiejętności.</p>

	Naczelna Izba Pielęgniarek i Położnych	Również ze względu na program stażu adaptacyjnego, który będzie wymagał uzupełnienia wiedzy i umiejętności w różnych dziedzinach, rozporządzenie winno wprowadzić obok instytucji opiekuna stażu, również instytucje opiekuna stażów cząstkowych, który mógłby nadzorować czynności określone § 12 tylko w zakresie określonej dziedziny. Wymogi wobec osób pełniących funkcję opiekuna staży cząstkowych powinno być wykonywanie zawodu medycznego przez co najmniej 4 lata.	
	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	Poza tym zgodnie z § 10 ust. 6 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 z późn. zm.) uzasadnienie przedmiotowego projektu rozporządzenia wymaga uzupełnienia w zakresie oceny skutków regulacji prawnych (OSR)	
	Rządowe Centrum Legislacji	Do projektu rozporządzenia, wbrew obowiązкови wynikającemu z § 10 ust. 6 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 z późn. zm.) nie została dołączona ocena skutków regulacji (OSR)	
	Naczelna Rada Lekarska	Zgodnie z art. 5c oraz 16b ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857) postępowanie określone w przepisach ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej może mieć zastosowanie także w odniesieniu do lekarzy i lekarzy dentystów spełniających wymogi określone w art. 5c i art. 16b ustawy. W tych przypadkach organem właściwym do wydawania decyzji w sprawie uznania kwalifikacji jest Minister Zdrowia. Opiniowany projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia, przygotowany na podstawie art. 18 ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, dotyczy wszystkich medycznych zawodów regulowanych, dla których organem właściwym do wydawania decyzji w sprawie uznania kwalifikacji jest Minister Zdrowia, a więc przepisy tego rozporządzenia będą również obejmować uznawanie kwalifikacji w zawodach lekarza i lekarza dentysty. W związku z tym, uwzględniając odrębności w wykonywaniu zawodów lekarza i lekarza dentysty oraz specyfikę i szczególne wymagania dotyczące wykonywania tych zawodów, zdaniem Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej, warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego oraz przeprowadzania testu umiejętności w odniesieniu do lekarzy i lekarzy dentystów, o których mowa w art. 5c oraz 16b ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, powinny być uregulowane w	

		<p>odrębnym i rozządzeniu. Natomiast jeżeli opiniowany, jekt rozporządzenia ma mimo wszystko obejmować także zawody lekarza i lekarza dentystry, to rozporządzenie powinno w szczególności sposób, czasem odmienny niż w stosunku do pozostałych zawodów, regulować powyższe sprawy.</p>	
--	--	--	--

